

Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας

Ενώπιον: **Θ. Θεοδώρου, Α. Ε. Δ.**

Αρ. Γενικής Αίτησης: 363/2019

Μεταξύ:

HARUTUNE L. ARAKELIAN, από τη Λάρνακα

Αιτητή

-και-

1. Ταμείο Προνοίας του Προσωπικού της Marfin Λαϊκής Τράπεζας Δημόσια Εταιρεία Λτδ και των εξαρτημένων της Εταιρειών, από τη Λευκωσία

Εναγομένου / Καθ' ου η Αίτηση

Και ως τροποποιήθηκε δυνάμει Διατάγματος του Δικαστηρίου ημερ.
18/01/2012

Μεταξύ:

ΑΝΔΡΙΑΝΗΣ ΑΡΑΚΕΛΙΑΝ Διαχειρίστριας της περιουσίας του αποβιώσαντος
HARUTUNE L. ARAKELIAN, από τη Λάρνακα

Αιτητή

-και-

1. Ταμείο Προνοίας του Προσωπικού της Marfin Λαϊκής Τράπεζας Δημόσια Εταιρεία Λτδ και των εξαρτημένων της Εταιρειών, από τη Λευκωσία

Εναγομένου / Καθ' ου η Αίτηση

Και ως τροποποιήθηκε δυνάμει Διατάγματος του Δικαστηρίου ημερ.
02/10/2015

Μεταξύ:

ΑΝΔΡΙΑΝΗΣ ΑΡΑΚΕΛΙΑΝ Διαχειρίστριας της περιουσίας του αποβιώσαντος
HARUTUNE L. ARAKELIAN, από τη Λάρνακα

Αιτητή

-και-

1. Ταμείο Προνοίας του Προσωπικού της Cyprus Popular Bank Public Ltd και των εξαρτημένων της Εταιρειών, από τη Λευκωσία

Εναγομένου / Καθ' ου η Αίτηση

Ημερομηνία: 22 Μαρτίου, 2023

Εμφανίσεις:

Για Αιτήτρια: κ. Κληρίδης

Για Καθ' ου η αίτηση: κ. Νικολάου

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο Harutune L. Arakelian αφυπηρέτησε από την υπηρεσία της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (στο εξής «η Λαϊκή»), στις 31.12.2008 κατέχοντας, τότε, τη θέση του βοηθού διευθυντή και στις 21.10.2010 απεβίωσε (στο εξής «ο αποβιώσαντας»). Ως διαχειρίστρια της περιουσίας του διορίστηκε η στον πιο πάνω τίτλο αναφερόμενη αιτήτρια, σύζυγός του (στο εξής «η αιτήτρια»). Προ του θανάτου του, ο αποβιώσαντας απαίτησε από το εν τον τίτλο εναγόμενο ταμείο πρόνοιας του προσωπικού της Λαϊκής και των εξαρτημένων της εταιρειών (στο εξής «το ταμείο») όπως του καταβληθούν τα δικαιώματά του. Το ταμείο του κατέβαλε συγκεκριμένα ποσά, τα οποία ωστόσο δεν τον ικανοποίησαν, με αποτέλεσμα να καταχωρήσει στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών (στο εξής «το Εργατικό Δικαστήριο»), την αίτηση 550/2009, με σκοπό να διαταχθεί το ταμείο, αλλά και άλλα πρόσωπα εναντίον των οποίων στράφηκε η συγκεκριμένη αίτηση, να του καταβάλουν επιπρόσθετη χρηματική αποζημίωση. Μετά τον θάνατό του, την αίτηση στο Εργατικό Δικαστήριο, εκ μέρους της περιουσίας του, προώθησε η αιτήτρια.

Στα πλαίσια των γνωστών γεγονότων του Μαρτίου του 2013, το αποθεματικό του ταμείου απομειώθηκε πλήρως, με αποτέλεσμα τούτο να τεθεί υπό καθεστώς εκκαθάρισης, στη βάση του άρθρου 48 του **περί της Ίδρυσης, των Δραστηριοτήτων και της Εποπτείας των Ταμείων των Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών Νόμου του 2012, Ν.208(1)/2012**, (στο εξής «ο Νόμος»), κατόπιν σχετικής εγκρίσεως της αρμόδιας εποπτικής αρχής και δη του Εφόρου Ταμείων Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών (βλ. Τεκμήριο 5 της ενόρκου δηλώσεως που συνοδεύει την ένσταση). Πάντα στα πλαίσια των γεγονότων του 2013, όλο το προσωπικό της Λαϊκής μεταφέρθηκε στην Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Ltd, (στο εξής «η Τράπεζα Κύπρου» - βλ. Τεκμήριο 6 της ενόρκου δηλώσεως που υποστηρίζει την ένσταση), στην οποία τράπεζα διατηρούνται έκτοτε και οι τραπεζικοί λογαριασμοί του ταμείου.

Περί τον Αύγουστο του 2013, κατόπιν σχετικού αιτήματος του ταμείου, η κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, αφού προηγουμένως ενήργησε ώστε

να προβλεφθεί σχετική πρόνοια στο μνημόνιο συναντίληψης με τους ευρωπαϊκούς εταίρους, αποφάσισε όπως καταβάλει στο ταμείο, από τον κρατικό προϋπολογισμό, συγκεκριμένα χρηματικά ποσά, με στόχο όπως, κάθε πρώην υπάλληλος της Λαϊκής, να βρεθεί στην αντίστοιχη θέση που βρίσκονταν, τότε, οι υπάλληλοι της Τράπεζας Κύπρου, τα ταμεία προνοίας των οποίων υπέστησαν μόνο μερική απομείωση. Στα πλαίσια αυτά, κατατέθηκε συγκεκριμένο ποσό με σκοπό να διαμοιραστεί προς όλους τους πρώην υπαλλήλους της Λαϊκής, οι οποίοι, αντί να συνεχίσουν να εργοδοτούνται στην Τράπεζα Κύπρου, αφυπηρέτησαν εθελοντικά βάσει συγκεκριμένου σχεδίου. Επίσης, ενημερώθηκε το ταμείο για την πρόθεση του κράτους να του καταβάλει, μελλοντικά, και επιπρόσθετο ποσό, το οποίο, θα μπορεί να ληφθεί από τους πρώην υπαλλήλους της Λαϊκής, οι οποίοι θα συνεχίσουν να εργάζονται στην Τράπεζα Κύπρου, και θα είναι δικαιούχοι τούτου κατά την αφυπηρέτησή τους. Στα πλαίσια εφαρμογής του άρθρου 48 του Νόμου, διορίστηκε συγκεκριμένη διαχειριστική επιτροπή, η οποία και διαχειρίζεται, έκτοτε, το ταμείο. Τα χρήματα που καταβλήθηκαν ήδη από το κράτος στο ταμείο, έχουν διανεμηθεί προς τους πρώην υπαλλήλους της Λαϊκής, οι οποίοι αφυπηρέτησαν στη βάση του εθελούσιου σχεδίου. Σήμερα, στους τραπεζικούς λογαριασμούς του ταμείου υπάρχουν πιστωτικές καταθέσεις ύψους περίπου €1.800.000, τα οποία προέρχονται, κατά κύριο λόγο, από επιστροφή φόρου σε σχέση με τα έτη 2000 - 2002 (βλ. Τεκμήριο 8 της ενόρκου δηλώσεως που υποστηρίζει την ένσταση). Το ταμείο έχει συνολικά 2574 μέλη.

Στις 13.9.2019, κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας, το Εργατικό Δικαστήριο εξέδωσε την τελική απόφασή του στην αίτηση 550/2009, με την οποία δικαίωσε την αιτήτρια (υπό την ιδιότητα της ως διαχειρίστρια της περιουσίας του αποβιώσαντα), αποφασίζοντας ότι το ταμείο θα πρέπει να καταβάλει προς τη διαχείριση το συνολικό ποσό των €194.708,44, με νόμιμο τόκο από 30.12.2009, αναγνωρίζοντας, έτσι, ότι, η σχετική απαίτηση του αποβιώσαντα, κατά το 2009, να λάβει περισσότερη αποζημίωση από αυτήν που του εδόθη, ήταν ορθή. Η απόφαση αυτή του Εργατικού Δικαστηρίου ενεγράφη, για σκοπούς εκτέλεσής της, στο σχετικό μητρώο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας.

Των πιο πάνω δεδομένων, στον βαθμό που κρίνεται σημαντικό για την υπό εξέταση διαδικασία, ακολούθησε η καταχώρηση της επίδικης αίτησης, με την οποία η αιτήτρια επιδιώκει την έκδοση διατάγματος με το οποίο η Τράπεζα Κύπρου, ως μεσεγγυούχος (τραπεζικό ίδρυμα στο οποίο διατηρούνται οι τραπεζικοί λογαριασμοί του ταμείου), να καταβάλει προς τη διαχείριση το επιδικασθέν στα πλαίσια της αίτησης 550/2009, ποσό. Η αίτηση καταχωρήθηκε μονομερώς, και εκδόθηκε, αρχικώς, διάταγμα που απαγόρευε στη μεσεγγυούχο να αποξενώσει το χρηματικό ποσό της απόφασης του Εργατικού Δικαστηρίου, και, ακολούθως, τούτη επιδόθηκε, τόσο στο ταμείο όσο και στην μεσεγγυούχο. Παρά το ότι αρχικά εμφανίστηκαν και οι δύο ενώπιον του Δικαστηρίου, ένσταση στην επίδικη αίτηση καταχώρησε μόνο το ταμείο.

Δεν χρειάζεται να αναφερθώ με λεπτομέρεια στα όσα αναφέρονται στις ένορκες δηλώσεις που υποστηρίζουν την αίτηση και την ένσταση, και τούτο για δύο λόγους: πρώτον γιατί, στον βαθμό που κρίνονται αναγκαία για την απόφαση επί της επίδικης αίτησης, αυτά καλύπτονται από όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω, και αποτελούν κοινό τόπο μεταξύ των μερών, και δεύτερον γιατί, κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία, ο συνήγορος του ταμείου, δια σχετικής δηλώσεως, περιόρισε κατά πολύ τα επίδικα ζητήματα της διαδικασίας.

Στην ουσία, δύο είναι οι λόγοι για τους οποίους το ταμείο θεωρεί ότι θα πρέπει να απορριφθεί η επίδικη αίτηση. Πρώτον, ότι τα χρήματα, που βρίσκονται σήμερα κατατεθειμένα στους τραπεζικούς λογαριασμούς του, δόθηκαν από το κράτος, μετά την απομείωση του πιστωτικού υπόλοιπου που υπήρχε πριν τα γεγονότα του 2013, για συγκεκριμένο σκοπό, και δη για καταβολή τους σε συγκεκριμένα μέλη του ταμείου, που είτε θα αφυπηρετούσαν εθελούσια, είτε θα αφυπηρετούσαν στο μέλλον, δηλαδή σε κατηγορία προσώπων που δεν ανήκει ο αποβιώσαντας, και δεύτερον, ότι, εν πάση περιπτώσει, τυχόν ικανοποίηση της απαίτησης της αιτήτριας, θα απέληγε σε ειδική ευνοϊκή μεταχείριση του αποβιώσαντα έναντι των λοιπών πιστωτών του ταμείου, στους οποίους, κατά το ταμείο, περιλαμβάνονται και τα μέλη του.

Είναι η επί του προκειμένου θέση του ταμείου ότι, με δεδομένο το γεγονός

ότι τα μέλη του ταμείου, στο τέλος της ημέρας, θα λάβουν χρήματα κατά πολύ λιγότερα απ' αυτά που θα δικαιούνται αν δεν επεσυνέβαινε η απομείωση και η επακόλουθη μερική αποκατάσταση του πιστωτικού υπόλοιπου μέσω της κρατικής βοήθειας, θα ήταν άδικο η αιτήτρια, ως διαχειρίστρια της περιουσίας του αποβιώσαντα, να λάβει πλήρη αποζημίωση. Προβάλλεται, περαιτέρω, και τούτο ως επικουρικό των δύο πιο πάνω λόγων ένστασης, ότι τα χρήματα που σήμερα βρίσκονται στους τραπεζικούς λογαριασμούς του ταμείου, θα πρέπει να καταβληθούν και σε άλλους πιστωτές του ταμείου, με αποτέλεσμα να καθίσταται αναγκαίο όπως το ταμείο αναμένει την τελεσιδικία όλων των εκκρεμουσών δικαστικών υποθέσεων που αντιμετωπίζει και, ακολούθως, στη βάση των τελικών αυτών δικαστικών κρίσεων, να διαμοιράσει τα όποια χρήματα κατέχει προς τους πιστωτές του, με ίσο τρόπο, στους οποίους πιστωτές θεωρεί, ως ήδη αναφέρθηκε, ότι περιλαμβάνονται και τα μέλη του.

Η αιτήτρια, προβάλλει τη θέση ότι τα μέλη του ταμείου δεν μπορούν να εξισωθούν με τους πιστωτές του, τόσο γιατί πουθενά στον νόμο που διέπει τη λειτουργία του ταμείου δεν προνοείται τέτοια εξομοίωση, αλλά και γιατί, στη βάση των προνοιών του κανονισμού 22 της Κ.Δ.Π 204/2014, (πρόκειται για κανονισμούς που εκδόθηκαν δυνάμει του Νόμου), τα μέλη τυγχάνουν εντελώς διαφορετικής αντιμετώπισης απ' ότι οι πιστωτές του. Στη βάση αυτής της θεώρησης, η αιτήτρια προβάλλει τη θέση ότι, με δεδομένο το γεγονός ότι σε αυτήν (υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια), οφείλεται το εξ' αποφάσεως χρέος από το ταμείο, το τελευταίο έχει υποχρέωση να αποπληρώσει το χρέος του αυτό και ακολούθως, εάν και εφόσον παραμένει οποιοδήποτε πιστωτικό υπόλοιπο, να διανέμει τούτο προς τα μέλη του. Είναι δε, μεταξύ άλλων, η επιπρόσθετη θέση της αιτήτριας ότι, με δεδομένο το γεγονός ότι το ταμείο τελεί υπό εκκαθάριση, θα μπορούσαν, κατ' αναλογία, να τύχουν εφαρμογής και τα όσα ισχύουν σε άλλες περιπτώσεις εκκαθάρισης οντοτήτων, όπου, πρώτα αποπληρώνονται τα όποια χρέη, και ακολούθως εξετάζεται η όποια τυχόν αποζημίωση θα μπορούσε να δοθεί στα μέλη των οντοτήτων αυτών.

Νομική πτυχή

Στην Πολ. Έφ. 171/2014 μεταξύ **Γυμναστικού Συλλόγου τα**

Παγκύπρια ΓΣΠ v. Ulysses Investments Ltd, απόφαση ημερομηνίας 30 Δεκεμβρίου 2021 σημειώθηκε ότι:

«Ως συνάγεται από το συνδυασμένο περιεχόμενο των **Άρθρων 14, 73, 74 και 78 του Περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ.6 («το Κεφ.6»)** - αλλά και από συνακόλουθη νομολογία που τα ερμήνευσε - η διαδικασία εκτέλεσης δικαστικής απόφασης με κατάσχεση ιδιοκτησίας στα χέρια τρίτου είναι διερευνητικής υφής και στοχεύει στη διακρίβωση ύπαρξης χρέους από τον μεσεγγυούχο προς τον εξ αποφάσεως χρεώστη. Ο αιτητής θα πρέπει να είναι εξ αποφάσεως πιστωτής και βαρύνεται με απόδειξη στο Δικαστήριο του γεγονότος ότι η σχετική απόφαση δεν έχει ακόμα ικανοποιηθεί εν όλω ή εν μέρει. Πρέπει προσέτι, να καταδειχθεί σχέση πιστωτή και οφειλέτη ανάμεσα στον εξ αποφάσεως οφειλέτη και στο τρίτο πρόσωπο (μεσεγγυούχο), με το διάταγμα κατάσχεσης να συνιστά πράξη που εμπίπτει εντός της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου (η οποία επιβάλλεται όπως ενασκείται πραγματικώς και δικαστικώς). Το διάταγμα κατάσχεσης μπορεί να αφορά σε ιδιοκτησία η οποία κατά την επίδοση του διατάγματος, ή σε άλλο χρόνο πριν από την άρση του, βρίσκεται ή δυνατόν να περιέλθει υπό τη φύλαξη ή έλεγχο του μεσεγγυούχου. Το διάταγμα επιδίδεται στον μεσεγγυούχο που καλείται με αυτό επιτακτικώς να εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου. Εάν, μετά από την επίδοση του διατάγματος κατάσχεσης στον μεσεγγυούχο, αυτός εν γνώσει του και εκουσίως παραιτείται από τη φύλαξη της ιδιοκτησίας που κατασχέθηκε, ή τη διαθέσει με άλλο τρόπο, λογίζεται πως απείθησε και υπόκειται σε διαδικασία παρακοής δικαστικού διατάγματος. Το Δικαστήριο, αφού ακούσει όσους κριθούν ως ενδιαφερόμενοι, δύναται να διατάξει, διάθεση της περιουσίας που κατασχέθηκε προς ικανοποίηση της δικαστικής απόφασης, άρση του διατάγματος κατάσχεσης ή την έκδοση άλλου διατάγματος ως ήθελεν κριθεί δίκαιο υπό τις περιστάσεις (βλ. **Πιτσιλλίδης v. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου, Π.Ε. Ε67/20, ημ. 29.11.21, Ιωακείμ v. Γεωργιάδη και Άλλων, Π.Ε. Ε142/18, ημ. 18.11.21, Solvochem France, SARL v Κυπριακής Εταιρείας Αποθήκευσης Πετρελαιοειδών Ατδ, Π.Ε. Ε9/14, ημ. 9.5.19, Κυριάκος & Νικόλας Τρικωμίτες Ατδ v. Τουμαζή και Άλλων (2013) 1(A) Α.Α.Δ. 754, Carna Plants Ltd v. Masalcha Brothers Ltd και Άλλων (1990) 1 Α.Α.Δ. 28, 32-33, F. Hoffman - La Ruche and Co A.G. v. Inter-Continental Pharmaceuticals (Bletchley) Limited και Άλλων (1969) 1 C.L.R. 106, 113»).**

Στην υπόθεση **Χριστοδούλου κ.α. v. Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου κ.α.** (2013) 3 Α.Α.Δ. 42, αναφορικά με την σχέση που διέπει μια τράπεζα με τον καταθέτη της, αναφέρθηκε ότι:

«Η σχέση καταθέτη και Λαϊκής είναι εκείνη πιστωτή και οφειλέτη. Ο καταθέτης ουσιαστικά παραδίδει τα χρήματά του στην τράπεζα, τα οποία και απορροφούνται στο όλο ενεργητικό της ως δικά της πλέον περιουσιακά στοιχεία, και η τράπεζα οφείλει στον καταθέτη το ποσό της κατάθεσής του, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης κατάθεσης.»

Το άρθρο 48 του Νόμου¹, υπό τον πλαγιότιτλο «Διάλυση και εκκαθάριση Ταμείου», προβλέπει:

«48.-(1) Εκτός αν τα μέλη συμφωνήσουν διαφορετικά, κάθε Ταμείο Προνοίας που τερματίζει τη λειτουργία του κατά τα προβλεπόμενα στον παρόντα Νόμο, τελεί αυτοδικαίως υπό εκκαθάριση και μέχρι την αποπεράτωση και για τις ανάγκες της εκκαθάρισης λογίζεται υφιστάμενο:

.....
(2) Ταμείο Συντάξεων, του οποίου η λειτουργία τερματίζεται, διαλύεται μόνο με την έγκριση του Εφόρου και νοουμένου ότι ο Έφορος κρίνει ότι η διάλυση είναι προς το γενικό συμφέρον των μελών².

(3) Η εκκαθάριση, εφ' όσον οι κανόνες λειτουργίας του Ταμείου δεν ορίζουν διαφορετικά, γίνεται από τη Διαχειριστική Επιτροπή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει Διαχειριστική Επιτροπή, ο εκκαθαριστής διορίζεται από τον Έφορο.

(4) Ο εκκαθαριστής υπέχει θέση διαχειριστή του Ταμείου, η δε εξουσία του περιορίζεται στις ανάγκες της εκκαθάρισης.

(5)
(6) Η προτεραιότητα κατά την οποία το ενεργητικό του Ταμείου διατίθεται για την ικανοποίηση των συνταξιοδοτικών υποχρεώσεων του και τα άλλα συναφή ζητήματα ρυθμίζονται με Κανονισμούς.

(7) Ταμείο τίθεται υποχρεωτικά υπό εκκαθάριση, αν διαπιστωθεί ότι είναι ανίκανο να πληρώσει τα χρέη του κατ' αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 212 του περί Εταιρειών Νόμου».

Ο κανονισμός 22 της Κ.Δ.Π. 204/2014, και δη των **περί των Ταμείων Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών Κανονισμών του 2014**, οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 50 του Νόμου, προνοεί ότι:

«Σε περίπτωση που το υπό εκκαθάριση Ταμείο είναι Ταμείο Προνοίας, οποιοδήποτε υπόλοιπο του ενεργητικού μετά την εξόφληση όλων των χρεών του Ταμείου, κατανέμεται αναλογικά μεταξύ των μελών, με βάση το συσσωρευμένο σε πίστη τους ποσό, όπως αυτό υπολογίστηκε σύμφωνα με τον Κανονισμό 7, κατά την ημερομηνία που το Ταμείο τίθεται σε εκκαθάριση».

Υπαγωγή γεγονότων που περιβάλλουν την υπό εξέταση αίτηση στο πιο πάνω νομικό πλαίσιο που τα διέπει.

Στη βάση των πιο πάνω, προχωρώ ευθύς αμέσως να εξετάσω την αίτηση επί της ουσίας της με γνώμονα πάντα το γεγονός ότι η αιτήτρια φέρει το βάρος να πληρώσει τις συγκεκριμένες, ανωτέρω, αναφερόμενες προϋποθέσεις, έχοντας, ωστόσο, συνέχεια κατά νου τους δύο και μόνο λόγους που προβάλλει το ταμείο

¹ Περί της Ίδρυσης, των Δραστηριοτήτων και της Εποπτείας των Ταμείων Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών Νόμος του 2012, Ν.208(Ι)/2012.

για απόρριψή της, με τους οποίους και θα ασχοληθώ ευθύς αμέσως.

Όσον αφορά στον πρώτο λόγο ένστασης που θέλει την αίτηση να απορρίπτεται, καθότι τα χρήματα που βρίσκονται στους τραπεζικούς λογαριασμούς του ταμείου δόθηκαν από κρατική βοήθεια για συγκεκριμένο σκοπό ώστε να καταλήξουν σε συγκεκριμένη ομάδα προσώπων, στην οποία δεν ανήκει ο αποβιώσαντας, με κάθε σεβασμό, τούτη δεν μπορεί να γίνει δεχτεί, για τον απλούστατο λόγο ότι, στη βάση των θέσεων του ιδίου του ταμείου, τα χρήματα που βρίσκονται σήμερα στους τραπεζικούς του λογαριασμούς δεν αποτελούν μέρος της κρατικής βοήθειας, στην οποία γίνεται αναφορά, αλλά κατέληξαν εκεί ως αποτέλεσμα επιστροφής φόρου για τα έτη 2000- 2002. Κατά συνέπεια, η όλη σχετική συλλογιστική που περιβάλλει τον συγκεκριμένο λόγο ένστασης, δεν βρίσκει έρεισμα στα πραγματικά γεγονότα που περιβάλλουν την ύπαρξη του πιστωτικού αυτού υπόλοιπου στους τραπεζικούς λογαριασμούς του ταμείου. Επομένως, τούτος κρίνεται ανεδαφικός και απορρίπτεται.

Αναφορικά τώρα με τον δεύτερο λόγο ένστασης, περί αδικίας που θα προκληθεί στους υπόλοιπους πιστωτές-μέλη του ταμείου στην περίπτωση που διαταχθεί η μεσεγγυούχος να καταβάλει, προς πλήρη ικανοποίηση της αιτήτριας, όλο το εξ' αποφάσεως επιδικασθέν χρηματικό ποσό, επίσης είμαι της γνώμης ότι και αυτός, ως ανεδαφικός, θα πρέπει να απορριφθεί.

Και τούτο γιατί, σε συμφωνία με τα όσα σχετικά προέβαλε η αιτήτρια, με δεδομένο το καθεστώς του ταμείου (υπό εκκαθάριση), κατ' εφαρμογή του ανωτέρω αναφερομένου Κανονισμού 22 της Κ.Δ.Π 204/204, το ταμείο οφείλει πρώτα να εξοφλήσει τα χρέη του και, ακολούθως, να προχωρήσει σε κατανομή του όποιου υπόλοιπου, στα μέλη του. Κατά συνέπεια, στη βάση των προνοιών του Κανονισμού αυτού, όντως προβλέπεται εντελώς διαφορετική αντιμετώπιση των μελών από τον οποιονδήποτε πιστωτή του ταμείου προς τον οποίο οφείλεται χρέος. Κατά συνέπεια, το εν προκειμένω επιχείρημα του ταμείου θα πρέπει να ιδωθεί μόνο στη βάση του οποιουδήποτε άλλου χρέους του προς πιστωτές του και όχι σε συνάρτηση με τα όποια δικαιώματα των μελών του.

² Υπογράμμιση δική μου, καθώς επίσης και όσες ακολουθούν.

Ως προς το τελευταίο, στο απόγειο της αποδεικτικής αξίας της μαρτυρίας που προσκόμισε το ταμείο προς υποστήριξη της ένστασης, τούτο φέρεται να έχει ως πιστωτές του, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, σε σχέση με ένα πρόστιμο της τάξης των €50.000, καθώς επίσης και κάποια άλλα χρέη που ανέρχονται στα €54.117 (ως προκύπτει από το Τεκμήριο 7 της ένορκης δήλωσης που υποστηρίζει την ένσταση - εξελεγμένοι λογαριασμοί του ταμείου για μέχρι και την 31.12.2013), δηλαδή συνολικό ποσό €104.117, και δη ποσό κατά πολύ μικρότερο του πιστωτικού υπόλοιπου που διατηρείται σήμερα στους τραπεζικούς λογαριασμούς του ταμείου, το οποίο και υπερκαλύπτει το εξ' αποφάσεως χρέος του προς την αιτήτρια.

Δεν μπορεί να προσδοθεί οποιαδήποτε σημασία στην άλλη, εντελώς γενική και αόριστη, σχετική, αναφορά στην παράγραφο 8 της ενόρκου δηλώσεως που υποστηρίζει την ένσταση, ότι ποσά δικαιούνται και «ενδεχόμενοι άλλοι πιστωτές». Δεν είναι δυνατόν στη βάση αυτής της γενικής και εντελώς αόριστης αναφοράς να επιτραπεί στο ταμείο να εδράσει θέση επί της οποίας να προκύψουν και σχετικά ευρήματα ότι το ταμείο οφείλει άλλα χρέη προς πιστωτές του (βλ. **Αρχιπέα Σύμβουλοι Επενδύσεων Λτδ κ.α. ν. Κακάβου**, ΠΕ 278/2010, απόφαση ημερομηνίας 15.10.2015), πέραν, φυσικά, των δύο πιο πάνω αναφερόμενων ποσών, για τα οποία, ομολογουμένως, γίνεται ειδική αναφορά, είτε από τον ομνύοντα της ενόρκου δηλώσεως που υποστηρίζει την ένσταση, είτε στα πλαίσια των εξελεγμένων λογαριασμών του ταμείου για το έτος 2013.

Κρίνω ότι τα ανωτέρω δικαιολογούν πλήρως την ήδη εκφρασθείσα θέση μου ότι (i) αμφότεροι οι λόγοι ένστασης που προβάλλονται από το ταμείο δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί και (ii) στη βάση των κοινώς αποδεκτών ή μη αμφισβητηθέντων γεγονότων που τέθηκαν ενώπιόν μου, η αιτήτρια κατάφερε να ικανοποιήσει όλες τις σχετικές με την επίδικη αίτηση προϋποθέσεις, με αποτέλεσμα να δικαιούται στην έκδοση του αιτούμενου διατάγματος, αφού απέδειξε ότι, (α) η περιουσία του αποβιώσαντα είναι εξ αποφάσεως πιστωτής του ταμείου, (β) το εξ αποφάσεως χρέος δεν έχει εξοφληθεί και (γ) η σχέση που διέπει τη μεσεγγυούχο (Τράπεζα Κύπρου) με το ταμείο, είναι σχέση πιστωτή και οφειλέτη.

Κατά συνέπεια, εκδίδεται διάταγμα επιτρέπον την έκδοση εντάλματος κατασχέσεως εις χείρας τρίτου (writ of attachment), με το οποίο η μεσεγγυούχος διατάσσεται όπως καταβάλει στην εκ δικαστικής απόφασης πιστωτή, και δη την αιτήτρια στην παρούσα, υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια της περιουσίας του αποβιώσαντα, προς ικανοποίηση της ανωτέρω αναφερόμενης δικαστικής απόφασης του Εργατικού Δικαστηρίου, το κατασχεθέν, δυνάμει του σχετικού διατάγματος του παρόντος Δικαστηρίου (υπό διαφορετική σύνθεση) ημερομηνίας 16.10.2019, ποσό, πλέον τόκους.

Ως προς τα έξοδα, δεν έχω κανέναν λόγο γιατί να παρεκκλίνω από τον κανόνα που θέλουν τούτα να ακολουθούν το αποτέλεσμα της διαδικασίας και, κατά συνέπεια, τούτα επιδικάζονται υπέρ της αιτήτριας και της μεσεγγυούχου και εναντίον του ταμείου, ως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.)

Δ. Θεοδώρου, Α. Ε. Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής